

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 951/2017
26.09.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Татјане Михајлов, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 275/16 од 25.01.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 121/17 од 24.05.2017. године, у седници већа одржаној 26.09.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 275/16 од 25.01.2017. године и Вишег суда у Зрењанину Кж1 121/17 од 24.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 275/16 од 25.01.2017. године окр. АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен нановчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца по правноснажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року, суд ће исту извршити тако што ће сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне заменити за један дан затвора, с тим што затвор не може бити дужи од шест месеци.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Зрењанину је пресудом Кж1 121/17 од 24.05.2017. године одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Татјана Михајлов, поднела је захтев за заштиту законитости, због повреда закона из члана 438. став 1. и став 2., члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. АА је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреде закона које у смислу члана 485. став 4. ЗКП представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, међутим, у образложењу захтева бранилац не указује у чему се конкретно наведене повреде састоје, већ износи садржину исказа саслушаних сведока, полемише са оценом изведених доказа од стране првостепеног суда и даје сопствену оцену истих, затим износи сопствену оцену налаза и мишљења вештака у вези са урачунљивошћу окривљеног у време извршења дела ... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом. Осим тога, бранилац у захтеву оспорава висину изречене новчане казне и указује на олакшавајуће околности на страни окривљеног, чиме оспорава чињенице и околности од значаја за одлуку о висини кривичне санкције. Међутим, чињенично стање, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи да првостепени суд није дао оцену свих доказа, да су докази међусобно контрадикторни што пресуду чини неразумљивом, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, која повреда такође није законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости.

Најзад, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП. Међутим, осим формалног означавања законске одредбе као разлога за подношење овог ванредног правног лека, у захтеву не даје образложење у чему се наведена повреда закона састоји.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним и, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа - судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић